

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. september 2024
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Anna Seneberg Winkel
Sagsnr.: 2024-08065
Dok.: 3384981

Besvarelse af spørgsmål nr. 1109 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1109 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. juni 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod (DF).

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1109 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvilket tilsyn man som afsoner vil blive mødt af fra Kriminalforsorgen under afsoning uden for et fængsel, og herunder hvad konsekvensen er, hvis man enten selv ikke overholder tilsynet, eller det er Kriminalforsorgen, der undlader at overholde tilsynet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Der kan under visse omstændigheder gives tilladelse til, at en dømt kan afsone en straf eller en del af en straf uden for kriminalforsorgens institutioner. Det kan ske på flere forskellige måder. Det kan f.eks. være på en institution, hvis man har behov for særlig behandling, eller på egen bopæl med eller uden fodlænke.

Afhængigt af, hvordan den dømte afsoner, gælder der forskellige regler for kontrol og tilsyn. Fælles for dem er, at der i praksis vil blive knyttet vilkår om tilsyn til afsoningen uden for kriminalforsorgens institutioner. Det betyder, at den dømte skal undergive sig tilsyn af Kriminalforsorgen i Frihed (KiF) i den periode, hvor den pågældende afsoner uden for kriminalforsorgens institutioner.

Tilsynets indhold og frekvensen heraf afhænger af, hvilken form for afsoning der er tale om. Tilsynet kan bestå i samtaler med den dømte og uanmeldte besøg der, hvor den dømte opholder sig. Frekvensen varierer alt efter typen af tilsyn og over tid i forhold til den konkrete sag.

For så vidt angår livstidsdømte indebærer kriminalforsorgens tilsyn bl.a., at der i tilsynsperiodens første to måneder vil være kontakt med den dømte mindst hver anden uge, mens den dømtes risiko- og behovsniveau afdækkes, medmindre helt særlige omstændigheder taler for, at kontakthypigheden kan mindskes. I den resterende del af tilsynsperioden fastsættes kontakthypigheden ud fra den dømtes risiko- og behovsniveau, herunder behovet for støtte og kontrol.

Kriminalforsorgen har således mulighed for at følge, hvordan den indsatte fungerer i de rammer, der også vil være ved en prøveløsladelse, inden denne eventuelt finder sted. Udstationering af livstidsdømte i eget hjem sker efter praksis

uden fodlænke og giver således mulighed for en stærkere og mere kontrolleret overgang til et liv uden for fængslet.

Hvis den dømte ikke overholder de vilkår, herunder om tilsyn, der er knyttet til afsoningen uden for kriminalforsorgens institutioner, kan tilladelsen til afsoning uden for kriminalforsorgens institutioner blive tilbagekaldt, og den pågældende vil i de fleste tilfælde skulle afsone i et fængsel.

Hvis myndighederne begår fejl i forbindelse med varetagelsen af kontrol- og tilsynsopgaven, skal der foretages en konkret vurdering af, hvilke konsekvenser dette giver anledning til, herunder eventuelt om der skal indskræpes forhold over for det ansvarlige kriminalforsorgsområde.

Direktoratet har et meget stort fokus på Kriminalforsorgen i Frihed og den væsentlige betydning, KiF-afdelingerne har for alternative afsoningsformer. En ikke uvæsentlig del af straffuldbyrdelsen sker under Kriminalforsorgen i Frihed, og for retsfølelsen i samfundet og den samlede straffesagskæde er det afgørende, at der er tillid til, at myndighederne kan løfte opgaven. Derfor er der også igennem de seneste år iværksat en række tiltag, der skal styrke tilsynsområdet. Det gælder både i forhold til kvalitetssikring af det konkrete tilsyn og i forhold til indsamling af viden og data på området. Herudover er direktoratet i gang med at se på, hvordan tilsynsområdet, herunder KiF-afdelingerne, fremadrettet kan styres og organiseres bedre med henblik på at sikre en stærkere forankring. Direktoratet vil endvidere nedsætte en taskforce, som bl.a. skal se på sagsgange og udfordringer i KiF-afdelingerne.”